

РЕШЕНИЕ

№ 38278

гр. София, 05.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **6562** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на И. И. Р. чрез адв. В. Х. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.5, кантора 521 срещу Решение № 1040-21-282 от 28.04.2026 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх.№ 1012-21-836/09.04.2026 г., подадена от И. И. Р. срещу разпореждане № 214-00-18850-2/05.02.2026 г. на длъжностно лице по чл.54ж ал.1 от КСО.

В жалбата се твърди, че неправилно органът е приложил материалния закон и в частност отнормите разпоредби на КСО. Излагат се аргументи, че жалбоподателят не е имал намерение да прекратява регистрацията си в Агенцията по заетостта, но поради влошеното здравословно състояние на майка му и положените грижи за нея е бил в обективна невъзможност да изпълни задълженията си по плана за действие. Моли решението на Директора на ТП на НОИ - С. -град да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят И. Р. се явява лично, като представя писмени доказателства, установяващи тежкото здравословно състояние на родителя му. Представява се и от адв. Х., който поддържа жалбата. Моли съда да отмени оспореният акт. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ – С. град в съдебно заседание се явява, представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Софийска Градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 11.11.2025 г., подадено чрез Дирекция “Бюро по труда - С.”, И. И. Р. е сезирал административния орган с искане за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е представена Заповед № 014/03.11.2025 г. за прекратяване на трудовото му правоотношение с осигурител „Грийн Клийн Хоум“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], считано от 03.11.2025 г., на основание чл. 71, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

Въз основа на това е издадено Разпореждане № 214-00-18850-1 от 26.11.2025 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ – С. -град, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 и чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в ал.1 от КСО на И. И. Р. е отпуснато парично обезщетение за безработица за периода от 03.11.2025 г. до 02.09.2026 г. в размер на 34.70 лв. /17,74 евро/ дневно.

С последващо разпореждане № 214-00-18850-2 от 05.02.2026 г. издадено от Ръководител на осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54д ал. 1 т.2 от КСО е прекратено изплащането на отпуснатото на основание чл. 54ж ал.1 от КСО и във връзка с чл. 54а ал.1, чл. 54б ал.1 и чл. 54в ал.1 от КСО с разпореждане № 214-00-18850-1/26.11.2025 г. парично обезщетение за безработица на жалбоподателя. Като мотив е изложено прекратяване на регистрацията в Агенцията по заетостта.

Срещу Разпореждане № 214-00-18850-2 от 05.02.2026 г. издадено от Ръководител на осигуряването за безработица е подадена жалба от И. Р. до директора на ТП –НОИ – Соифя- град, в която са изложени подробно причините, поради които жалбоподателят е спрял да посещава Агенцията по заетостта. Посочил е, че е бил в болнични заведения като придружител на майка си, която е получила инсулт и е на 80 години. Представил е епикризи и амбулаторни листове за извършени медицински прегледи.

По жалбата е постановено Решение № 1040-21-282/28.04.2026 г., с което е отхвърлена жалбата с вх. № 1012-21-836/09.04.2026 г., подадена от И. И. Р. срещу разпореждане № 214-00-18850-2 от 05.02.2026 г., на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, като неоснователна.

Жалбата срещу така постановено решение на директора на ТП на НОИ - С. град, връчено на 14.05.2026 г. е подадена до Административен съд София-град на 27.05.2026 г.

Пред съда са приети доказателствата по административната преписка. Приети са, представени от жалбоподателя следните писмени доказателства: епикриза от I-ва Градска болница, договор с МБПЛР „С.“ за хоспитализация от 17.12.2025 г.; индивидуална оферта за лечение към МБПЛР „С.“; лист за преглед в Национална кардиологична болница III градска, епикриза от МБПЛР „С.“, епикриза от МБПЛР „С.“ от 10.01.2026 г., епикриза от МБПЛР „Света С.“, пълномощно, с което Е. М. Р. (майка на жалбоподателя е упълномощила сина си И. Р., да я представлява пред държавни, семейни, банкови, общински и всякакви други институции.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да

провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ – С. град, съгласно представената по делото Заповед № 1712/17.08.2015 г. /л. 9/. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган – ръководител на осигуряването по безработица – Г. Г..

Съгласно чл. 54ж ал. 1 от КСО паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. По делото е приета Заповед № 1015-21-17/27.01.2023 г. /л. 26/ на Директора на ТП на НОИ – С. град, издадена на основание чл. 54ж от КСО, в която е възложено на Г. Н. Г. – старши експерт по осигуряването да постановява и подписва административни актове - разпореждане за отпускане, изменение, отказване, спиране, прекратяване, възобновяване и възстановяване на паричните обезщетения за безработица по реда на КСО.

Оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същите съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им. Директорът на ТП на НОИ – С. град, издал оспореното пред съда решение, с оглед на правомощията си по чл. 35 и чл. 36 АПК и служебното начало в административния процес, е изяснил напълно спора и е изложил обоснован извод, че оспореното Разпореждане е правилно и законосъобразно.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно съответствие на оспореното решение с материалния закон и неговата цел:

Съгласно чл. 54а КСО, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца, преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 КТ.

Между страните не е спорно, че по отношение на жалбоподателя е било отпуснато парично обезщетение за безработица по чл. 54а, ал. 1 КСО, което впоследствие е прекратено, поради прекратена регистрация в Агенцията по заетостта.

Предмет на настоящия спор е единствено законосъобразността на последващото прекратяване на изплащането на това обезщетение, считано от 09.01.2026 г., поради прекратяване на регистрацията на жалбоподателя като безработно лице в Агенцията по заетостта.

Според разпоредбата на чл. 54з, ал. 1 от КСО, Агенцията по заетостта предоставя на Националния осигурителен институт ежедневно информацията, необходима за отпускане, изплащане, спиране, прекратяване или изменение на обезщетенията за безработица.

По делото се установява, че административният орган е действал въз основа на служебно постъпила информация от Агенцията по заетостта за прекратена регистрация на жалбоподателя като безработно лице, като именно това обстоятелство е посочено като фактическо основание за издаване на разпореждане № 214-00-18850-2/05.02.2026 г.

Именно такава информация е предоставена на 04.02.2026 г., според която жалбоподателят е с прекратена регистрация в Агенцията по заетостта, поради неизпълнение плана за действие.

Възраженията на жалбоподателя, както в открито съдебно заседание, така и тези изложени в жалбата са изцяло във връзка с прекратената регистрация в Агенцията по заетостта. Подробно жалбоподателят излага твърдения и представя доказателства за престой на неговия родител в различни лечебни заведения и относно тежкото му здравословно състояние, както и положените от него грижи, но тези медицински документи е следвало да представи в Агенцията по заетостта, тъй като съгласно чл.20 ал. 1 от Закона за насърчване на заетостта /ЗНЗ/, лицата, които са регистрирани като безработни, са длъжни да изпълняват препоръките на трудовия посредник, както и действията и сроковете в плана за действие. Чл. 20, ал. 4, т. 1 от същата правна норма определя, че регистрацията на безработните лица се прекратява и в случаите когато, не изпълнят действията и сроковете в плана за действие

Прекратяването на регистрацията в Агенцията по заетостта представлява самостоятелен юридически факт, с който законът пряко свързва прекратяването на изплащането на паричното обезщетение за безработица. При наличие на данни за прекратена регистрация, административният орган по чл.54ж ал.1 от КСО не разполага с оперативна самостоятелност дали да прекрати изплащането на обезщетението, а действа при условията на обвързана компетентност.

Предвид това посочените от жалбоподателя уважителни причини и обективната му невъзможност да се явява в Агенцията по заетостта, както и приетите писмени доказателства – медицинска документация за здравословното състояние на негов родител са ирелевантни в настоящото съдебно производство.

Предмет на проверка в настоящото производство е законосъобразността на решението на директора на ТП на НОИ – С. и потвърденото с него разпореждане за прекратяване изплащането на обезщетението, а не законосъобразността на евентуален акт или действие на орган на Агенцията по заетостта. Ако жалбоподателят счита, че регистрацията му като безработно лице е прекратена неправилно, защитата срещу този акт или действие следва да бъде реализирана по съответния ред спрямо компетентния орган на Агенцията по заетостта. Докато данните за прекратена регистрация не са отменени или заличени по надлежния ред, същите обвързват органите на НОИ при преценката по чл.54д ал.1 т.2 от КСО.

При извършената служебна проверка по чл.168 ал.1 от АПК , съдът не констатира основания за отмяна на оспорения административен акт. Решението е издадено от компетентен орган, в писмена форма, съдържа фактическите и правните основания за постановяването му, постановено е при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с приложимия материален закон. Същото съответства и на целта на закона, доколкото изплащането на парично обезщетение за безработица е обусловено от наличието на регистрация като безработно лице в Агенцията по заетостта.

По изложените съображения съдът приема, че Решение №1040-21-282/28.04.2026 г. на Директора на ТП на НОИ – С., с което е отхвърлена жалбата срещу разпореждане № 214-

00-18850-2/05.02.2026 г., е законосъобразно, а подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл.143 ал.3 от АПК, във връзка с чл.144 от АПК, чл.78 ал.8, чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. С оглед фактическата и правна сложност на делото, съдът определя дължимото възнаграждение в размер на 200 лв., равняващи се на 102,26 евро.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във връзка с чл.118 от КСО , Административен съд София-град, III отделение, 61-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. Р. чрез адв. В. Х. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.5, кантора 521 срещу Решение № 1040-21-282 от 28.04.2026 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх.№ 1012-21-836/09.04.2026 г., подадена от И. И. Р. срещу разпореждане № 214-00-18850-2/05.02.2026 г. на длъжностно лице по чл.54ж ал.1 от КСО.

ОСЪЖДА И. И. Р. с ЕГН [ЕГН] да заплати на НОИ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро /сто и два евро и двадесет и шест евроцента/.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.119 във връзка с чл.117 ал.1, т.2 б. "б" от КСО.